

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.118/2011/22.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. év június hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Heves Megyei Bíróság 1.B.385/2010/29. számú ítéletét III. r. és IV. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

IV. r. vádlott 4. sértett sérelmére megvalósított bűncselekményét a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének minősíti.

III. r. vádlott börtönbüntetését 1 év 6 hónapra enyhíti, egyúttal a büntetés végrehajtásának részbeni felfüggesztésére és a feltételes szabadságból kizárásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 61.760,- forint bűnügyi költségből I. r. vádlott 11.430,- forintot, II. r. vádlott 14.660,- forintot, III. r. vádlott 9.000,- forintot és 26.670,- forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Heves Megyei Bíróság 1.B.385/2010/29. számú, 2011. év február hó 2. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170. § (1) bek., (6) bek. I. ford.), társtettesként

elkövetett 2 rendbeli garázdaság büntetében (Btk. 270. § (1) bek, (1) bek. a) pontja), és 2 rendbeli garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bek.) - egy esetben, mint felbújtó - állapította meg, halmazati büntetésül 4 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntetének kísérletében (Btk. 170. § (1) bek., (6) bek. I. ford.), társtettesként elkövetett 2 rendbeli garázdaság büntetében (Btk. 271. § (1) bek., (2) bek. a) pontja) és 1 rendbeli garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bek.) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 3 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Egyben elrendelte az Egri Városi Bíróság 1.Fk.302/2008/2.számú ítéletével kiszabott 6 hónapi fk. fogházbüntetés utólagos végrehajtását.

III. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntetének kísérletében (Btk. 170. § (1) bek., (6) bek. I. ford.), társtettesként elkövetett 1 rendbeli garázdaság büntetében (Btk. 271. § (1) bek., (2) bek. a) pontja) és 1 rendbeli garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bek.) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott börtönbüntetésből 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

IV. r. vádlott bűnösségét 2 rendbeli testi sértés büntetének kísérletében (Btk. 170. § (1) bek., (6) bek. I. ford.), egyik esetben, mint társtettes állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 3 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az első fokú bíróság rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet kihirdetését követően az ügyész valamennyi vádlott esetében tudomásul vette az ítéletet. I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak, valamint védőik a nyilatkozattételre 3 nap gondolkodási időt tartottak fenn, majd I. r. vádlott védője, III. és IV. r. vádlott védője 2011. év február hó 4. napján enyhítésért, míg II. r. vádlott és védője 2011. év február hó 4. napján az I. tényállás tekintetében felmentésért, egyebekben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 659/2010/3. számú átiratában indítványozta a 4. sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény minősítésének helyesbítése - a Btk.170.§.(1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő, aljas indokból elkövetett súlyos testi sértés büntette - mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az I. r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállása megalapozott, védenca bűnösségére vont következtetés is helytálló. Azonban az elsőfokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása körében nem értékelte védenca javára valamennyi enyhítő körülményt. Így nem értékelte megbánó magatartását, mert a bűnösségét csak részben ismerte

el, álláspontja szerint a megbánó magatartás önmagában további enyhítő körülményként értékelendő. Enyhítőként kérte értékelni a testi sértés vonatkozásában annak kísérleti szakban maradását, valamint a további jelentős időmúlást. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzott, annak enyhítését kérte.

II. r. vádlott védője a bejelentettel egyezően tartotta fenn fellebbezését. Érvelése szerint arra vonatkozóan nincs adat, hogy védenca az I. tényállásban rögzített esetről egyáltalán jelen lett volna. E tényállási ponttal kapcsolatban felmentésre egyebekben a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, arra is figyelemmel, hogy védenca fiatal felnőttként követte el a cselekményeket illetően az eljárás elhúzódása sem róható a terhére.

III. r. vádlott védője az enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta, szintén az időmúlást és a testi sértés kísérleti szakban maradását kérte további enyhítő körülményként figyelembe venni. Mindezek alapján felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

IV. r. vádlott védője az enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta, álláspontja szerint védenca a bűnösség elismerésére is kiterjedő feltáró jellegű beismerő vallomása segítette az V. pontbeli tényállás megállapítását. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget a sértett közreható magatartásának, hiszen a sértett volt az, aki korábban provokálta a többi vádlottat, ez volt az ügy előzménye és kiváltója. Védenca valóban büntetett előéletű, azonban a súlyosabb megítélésű cselekményt 1981-évből követte el, míg a 2003. évben elkövetett cselekménye egy kisebb súlyú lopás vétsége volt. Mindezen körülmények alapján lehetőséget látott a védenccével szemben kiszabott büntetés enyhítésére.

Valamennyi vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta.

A bejelentett terhelti és védői fellebbezések nem voltak megalapozottak.

A Fővárosi Ítéletábrla a bejelentett perorvoslatok alapján eljárva a Heves Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348.§.(1) bekezdése alapján - a Be.349.§.(1) bekezdésében foglalt korlátozás mellett - teljes körűen felülbírálvá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Feltárta mindazon bizonyítékokat, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének eldöntéséhez, értékeléséhez szükségesek, azokat megvizsgálta, mérlegelési körébe vonta. Mérlegelési tevékenységéről - bár szűkszavúan - de számot adott és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Nem tévedett, amikor II. r. vádlott bűnösségét az I. tényállási pontban leírt cselekmény elkövetésében is megállapította. Az elsőfokú bíróság e tényállással kapcsolatban számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat vont az értékelési körébe a tényállás megállapítása során. Azonban II. r. vádlottat érintően adós maradt annak megindokolásával, hogy a vádlotti védekezést mely okból utasította el, csak utalt 1. sértett vallomására, II. r. vádlottal történt találkozásukra az ott folytatott beszélgetésre. 1. sértett e körben következetes vallomást tett, mind a nyomozás

során, mind a tárgyaláson úgy nyilatkozott I. r. vádlott mellett testvére II. r. vádlott is részt vett a tettelegességig fajuló inzultálásában. Tárgyalási vallomása során már bizonytalanabb volt annak felidézésben, hogy II. r. vádlott az események idején a csoportosulás tagja volt-e, de beszámolt arról, hogy II. r. vádlott a tárgyalást megelőzően találkozásuk során éppen arról igyekezett őt meggyőzni, hogy nem volt jelen a „...” előtt történt eseményeknél. Ezen előadása összhangban áll 2. sértett (II. tényállás) azon előadásával, hogy az események után I. és II. r. vádlottak édesanyja felkereste őt és pénzt ajánlott azért, ha nem tesz feljelentést fiaival szemben. Mindezek alapján helytállóan vont következtetést arra az elsőfokú bíróság, hogy a felfüggesztett börtönbüntetés hatálya alatt álló II. r. vádlottat - aki tagadta a bűncselekmények elkövetését - vádlottársai, akik egyben családtagjai is, próbálták menteni illetve a tanúk befolyásolásával próbálták az adott bűncselekményből őt kihagyni.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását -kisebb körben - a Be.351.§.(2) bekezdés b) pontja alapján az iratok tartalmából az alábbiakkal egészíti ki:

- az ítélet 7. oldal a „vádlottak személyi körülményei” részét I. r. vádlott büntetéseire vonatkozóan azzal egészíti ki, hogy az 1. pont alatti bűncselekmény elkövetési ideje 2005. év szeptember hó 28., a 2. pont alatti cselekmény elkövetési ideje 2008. év március hó 31., a 3.pont alatti elkövetési ideje 2008. év október hó 22., a 4. pont alatti elkövetési ideje 2008.év december hó 11.
- I. r. vádlott utóbbi elítélései esetében az 1. pont alatti elkövetési idő: 2009. év január hó 20., a 2. pont alatti elkövetési idő 2009. év február hó 5., a 3.pont alatti elkövetési idő: 2007. év december hó 3- 2008.év január hó 7 napjáig.
- az ítélet 8. oldal II. r. vádlott büntetéseire vonatkozó részét azzal egészíti ki, hogy az 1. pont alatti elkövetési idő 2008.év április hó 11., a 2. pont alatti elkövetési idő 2008. év október hó 22., a 3. pont alatti elkövetési idő 2008.év december hó 11.
- II. r. vádlottat utóbb az Egri Városi Bíróság 2.Fk.613/2009/9. számú - 2010. év november hó 30 napján jogerős ítéletével a 2009. év március hó 6 napján elkövetett lopás vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta. Az Egri Városi Bíróság 2.Fk.852/2009/73. számú - 2011.év december hó 6 napján jogerős ítéletével a 2009.év március hó 9 és 2009.év március hó 12 napja között elkövetett lopás büntette miatt 60.000,-Ft pénzbüntetésre ítélte. A Hevesi Városi Bíróság 2012.év március hó 7. napján jogerős 8.B.293/2011/7.számú ítéletével a 2010.év december hó 31.napján elkövetett felfegyverkezve csoportosan elkövetett garázdaság büntette miatt, mint visszaesőt 8 hónapi végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte
- az ítélet 9. oldal III. r. vádlott büntetésére vonatkozó részt azzal egészíti ki, hogy az elkövetési idő 2005. év április hó 1.

- az ítélet 10. oldal IV. r. vádlott büntetései közül mellőzi a Hevesi Városi Bíróság elítélésére vonatkozó részt, mert azt a IV. r. vádlott előadásán túlmenően közhitelű okirat nem tartalmazza. A 2. pont alatti elkövetési idő 2002. év augusztus hó 17.

I. r. II. r., III. r. és IV. r. vádlott személyi részéből egyaránt mellőzi az írni, olvasni megtanult kitételt, arra figyelemmel, hogy az általános iskola 8 osztályának elvégzése esetén ez mindenki számára teljesített minimum követelmény, erre vonatkozó megállapítás, bármely vádlott esetében csak akkor helyénvaló, ha adat merül fel arra, hogy ezen alapképzettség elsajátítása valamilyen pontosan körülírható okból problémát jelent.

A Fővárosi Ítéltábla a z ítélet V. tényállási pontját azzal egészíti ki, hogy *5. sértett 190 cm magas és 105 kg súlyú volt a sérelmére elkövetett bűncselekmény időpontjában.*

Az így kiegészített, helyesbített tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

Okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés, de az V. tényállási pontban foglalt egyik testi épség elleni cselekmény minősítése nem felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A Fővárosi Ítéltábla az V. tényállási pont esetében a 4. sértett sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekmény esetében egyetért az ügyészi érveléssel, a földön mozdulatlanul fekvő és vérző, magatehetetlen védekezésképtelen sértetthez odahajoló, neki segíteni szándékozó 4. sértett bántalmazása az általános erkölcsi normák szerint mélyen elítélendő, aljas indokból fakad.

Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla IV. r. vádlott 4. sértett sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekményét a Btk. 170.§.(1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetéként a Btk.16.§-a szerinti kísérletének minősítette. A többi bűncselekmény minősítése helyes.

Az elsőfokú bíróságnak állást kellett foglalni a Btk. 2. §-a alkalmazását illetően. A Heves Megyei Bíróság az ítélet 2011. év február hó 2-i kihirdetésekor úgy foglalt állást, hogy III. r. vádlott tekintetében nem az elkövetéskor, hanem az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat alkalmazza, mert III. r. terhelt tekintetében a Btk. 90.§.(1) bekezdésének alkalmazása kedvezőbb elbírálást eredményez. A III. r. vádlott esetében az elbíráláskor érvényes jogszabályok alkalmazásával nyílt meg a részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásának lehetősége, mivel ezt a jogintézményt 2010. május 1-jétől vezette be a jogalkotó.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I., II., és IV. r. vádlottak esetében az elkövetés idején hatályos jogszabályokat alkalmazta, tévedett azonban amikor III. r. vádlott esetében ettől eltért.

2010. július 23. napjával hatályos Btk. módosítással ismét a büntető anyagi jogszabályok részévé vált a büntetési tétel középértékének irányadó jellege, -Btk. 83.§.(2) bekezdés - mely az ítélet kihirdetésének időpontjában már hatályos és kötelezően alkalmazandó rendelkezés volt.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a jelenleg hatályos szabályok feltétlenül szigorúbbak az elkövetéskor hatályos rendelkezéseknél. A középérték alkalmazása önmagában szigorúbb büntetés kiszabást jelent, és nem lehet csak azért az új törvényt alkalmazni, mert ez lehetővé tenné az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés helyességét.

A törvény előírása szerint főszabályként mindig az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályok szerint kell eljárni. Ez alól az általános szabály alól a Btk. 2. § két kivételt fogalmaz meg. Előírja az új törvény alkalmazását arra az esetre, ha az elbírált bűncselekmény már nem bűncselekmény, vagy ha az enyhébben elbírálandó.

A Btk. 83. § (4) bekezdése értelmében, ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztésének figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.

A jelenlegi szabályok a büntetés kiszabása során a középértéket teszik irányadóvá, amely feltétlenül súlyosabb megítélést eredményez az elkövetéshez képest. Nem lehet kiragadni a szabadságvesztés részbeni felfüggesztésének lehetőségét az enyhébb elbírálás, és a főszabály alóli kivétel érveként, különösen hogy a büntetés fele részének felfüggesztése esetén a végrehajtandó részből az elítélt nem bocsátható feltételes szabadságra.

Ezért a III. r. vádlott esetében - egyezően az I. r. II. r. és IV. r. vádlottéhoz az elkövetéskor érvényes szabályok a kedvezőbbek, ezért azok figyelembe vételével kell a büntetést kiszabni.

További szempontként kellett figyelembe venni, hogy e vádlott tekintetében nem volt ügyészi terhes perorvoslat, ezért beállt a súlyosítási tilalom. A Be. 354.§ (4) bekezdés e./ pontja értelmében a súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában nem szabhat ki részben felfüggesztett szabadságvesztés helyett hosszabb tartalmú részben felfüggesztett szabadságvesztést, illetőleg részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részénél hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztést.

A törvény utóbbi fordulata miatt III. r. vádlottal szemben a másodfokú eljárásban a törvényesen kiszabható büntetés maximális mértéke 1 év 6 hónapi szabadságvesztés, amely a törvény egzakt rendelkezése miatt nem mérlegelhető, ennél súlyosabb büntetés nem szabható ki, noha az lényegesen enyhébb az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetésnél.

A kifejtettek miatt III. r. vádlott büntetését a jelenleg kiszabható törvényes maximumra csökkentette az ítélőtábla, egyben rögzíti, hogy ez a büntetés az enyhítő szakasz - Btk. 87. §. /2/ bekezdés c.) pont - alkalmazásával szabható ki.

A büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő tényezőket az elsőfokú bíróság általában helyesen sorolta fel.

Valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte a Fővárosi Ítélőtábla a legsúlyosabban minősülő testi épség elleni bűncselekmény esetén annak kísérleti szakban maradását, azzal, hogy ezt csekélyebb súllyal értékelte, arra figyelemmel, hogy befejezett kísérletről van szó. Az enyhítő körülmények köréből valamennyi vádlott esetében kirekeszti a büntető eljárás nyomozati szakának indokolatlan elhúzódását, helyette enyhítő körülményként értékeli vádlottak javára a jelentős időmúlást, az utolsó bűncselekmény elkövetése óta is közel 3 év telt el. Valamennyi vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte megbánó magatartását.

Valamennyi vádlott esetében súlyosító körülmény az erőszakos bűncselekmények elszaporodottsága. Valamennyi bűncselekmény esetében és valamennyi vádlottal szemben további súlyosító körülmény a cselekmények feltűnően durva kirívóan közösségellenes erőszakos jellege, amely a társadalmi együttélés alapvető szabályainak semmibe vételére utal.

További súlyosító körülmény I. r. vádlott esetében a 2 rendbeli garázdaság vétségének kivételével a további cselekmények társtettesi elkövetése.

Valamennyi vádlott esetében súlyosító körülményként értékelte, hogy cselekményeik egy részét ittas állapotban követték el.

II. r. vádlott esetében további enyhítő körülményként jelentkezik, hogy a bűncselekmények elkövetése esetén fiatal felnőtt volt, 19 életévét sem töltötte be. A fiatal felnőtt kor az általános bírói gyakorlat szerint enyhítő körülményként akkor kerül értékelésre, amikor a fiatal felnőtt korú terhelt esetében a büntetlen előélet kora miatt súlytalan. Azonban a fiatal felnőtt kor enyhítő körülményként értékelendő bár nyilvánvalóan csekélyebb súllyal - abban az esetben is ha az ilyen korú terhelt büntetett előéletű. (56/2007 BK vélemény, BH 2003.271.)

II. r. vádlott esetében nyomatékos súlyosító körülményként értékelendő a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti elkövetés, a többlethátránnyal fenyegetettség sem tartotta vissza a bűnelkövetéstől ebből személyének nagyobb veszélyességére vonható következtetés. További súlyosító körülmény esetében, a büntető eljárás hatálya alatti bűnelkövetés.

Mindezek alapján, szem előtt tartva azt is, hogy II. r. vádlottal szemben korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés egyáltalán nem érte el a célját, I. és II. r. vádlott ellen további büntető eljárás is folyamatban van, kijelenthető, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés -valamennyi vádlott esetében -

eltúlzottan enyhe. Ahogy azt a Fővárosi Ítéltábla III. r. vádlott esetében már kifejtette terhükre bejelentett fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság csupán annak megállapítására szorítkozhat, hogy a büntetés lényeges enyhítésére értelemszerűen nincs mód. Az elkövetett cselekmények jellege, száma, módja, a terheltek előélete, azt tanúsítják, hogy tudatosan szembehelyezkednek mindenféle normával, és nem is kívánnak törvénytisztelő életmódot folytatni.

Az elsőfokú bíróság egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Fővárosi Ítéltábla a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az I. r. vádlott előzetes letartóztatásának további beszámítása a Btk. 99. § (1) bekezdésén, a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

V.r. terhelttel kapcsolatos ügyészi indítvánnyal nem foglalkozott érdemben a Fővárosi Ítéltábla arra figyelemmel, hogy e terhelt tekintetében nem merült fel bűnügyi költség.

Budapest, 2012. június hó 21. napján.

Dr. Rédei Géza sk.
tanács elnöke

. Vincze Piroska
előadó bíró

sk. . Mató Ágnes sk.
bíró

A Heves Megyei Bíróság 1.B.385/2010/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.118/2011/22. számú ítéletében foglalt változtatással I. r., II. r., III. r., IV. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2012. év június hó 21. napján

Dr. Rédei Géza sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: